

A Győri Ítéltábla a dr.Rákosfalvy Zoltán ügyvéd által képviselt felperesnek a „Szigeti és Raszler” Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen 8.358.600 forint és járulékai megfizetése iránt indított perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2011. május 11. napján kelt 3.P.20.842/2010/9. számú ítélete ellen a felperes részéről 10. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes megfizetni az alperesnek 15 napon belül 100.000 (egyszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes megfizetni az állam javára az illetékügyben eljáró adóhatóság felhívására 501.500 (ötszázegyezer-ötszáz) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a ... szám alatti üzlethelyiség tulajdonosa a perben nem szereplő "A" Kft., akitől a helyiséget a "B" Bt. vette bérbe, s tőle a felperes egyéni vállalkozóként bérelte az üzlethelyiséget.

2003. szeptember 22-én a felperes az üzlethelyiség 4 m²-es területét határozatlan időre bérbe adta az alperesnek pénznyerő automaták üzemeltetésére. Ezzel egyidejűleg a felek üzemeltetési szerződést is kötöttek, amellyel az üzembeadó felperes az alperes üzemeltetésébe adta az üzlethelyiség 4 m²-ét pénznyerő automaták üzemeltetésére szolgáló II. kategóriájú játékterem céljából azzal, hogy a játékterem engedélyezésével kapcsolatos kötelezettségek az alperest terhelik, és az üzemeltetés részletes feltételeit a megállapodás 1. számú mellékletében rögzítették. Ennek 4. pontjában az üzemeltetési díj mértékét az üzemeltetési költségekkel csökkentett havi tiszta játékbevétele 30 %-ban határozták meg, „melyet az alperes az elszámolással egyidejűleg legkésőbb minden tárgyhót követő 28. napig volt köteles megfizetni a felperesnek”, aki vállalta a pénznyerő automaták, és az azok működéséhez szükséges dokumentumok őrzését, az abban szereplő adatok hitelességének igazolását, azoknak az ellenőrzés során történő bemutatását. Vállalta továbbá a felperes az üzemeltetéssel kapcsolatos hatósági előírások és játékszabályok betartását, és felelős volt a teremfelügyelői tevékenységért. Az üzemeltetési megállapodás mellékletének 8. pontjában rögzítették, hogy „a pénznyerő automaták bevétele a felperes kezeli azzal, hogy a felek az elszámolást megejtik, és kötelezik magukat a havi zárás elkészítésére”. A megállapodás 9. pontja szerint „a felperes a bevételt az elszámolással egyidejűleg adja ki az alperesnek azzal, hogy a bevételért és a bevétel kezeléséből eredő károkért felelős”. A 13. pont szerint megállapodtak abban, hogy az üzemeltetési költségek kötelezően tartalmazzák a mindenkori játékadót (55.000,- Ft/hó/játékhely), és az engedélyezési-, hitelezési díjakat, illetékeket, melyek összege a szerződés aláírásakor 15.000 Ft/hó. Így a megállapodáskor 70.000 Ft/hó/játékhely volt a bevételből levonandó összeg, ami a szerződés szerint módosul, ha a jogszabály-módosítás folytán a fenti költségek megváltoznak. Bármelyik felet megillette a rendes

felmondás, míg azonnali hatályú felmondás a másik félnek a vele együttműködést lehetetlenné tevő magatartása esetén, ami különösen az üzemeltetési díj fizetésének elmulasztása, az elszámolási kötelezettség megsértése.

A szerződéses jogviszony alatt a játékgépekkel kapcsolatos teendőket a felperes képviselőjében alkalmazottként foglalkoztatott férje "C" Intézte. A játékbevételek a felpereshez folyt be, az alperes ügyvezetője kéthetente járt elszámolásra "C"-hoz, a havi zárás az adott hónapot követő 1-3 munkanapon belül történt meg szigorú számadású nyomtatványokon. Ekkor a felek a felperest megillető üzemeltetési díjat is elszámolták a hozzá befolyt játékbevételekből, ennek elszámolásával egyidejűleg adta ki a bevételt a felperes meghatalmazottja az alperesnek.

2008. szeptember 26-án az üzlethelyiségben tűz volt, és ideiglenes bezárás után az alperes 2008. november 14-én szállította vissza a nyerő-automatákat az üzletbe, amiket a felperes meghatalmazottja üzemben kívül helyezett. A felperes 2008. november 21-én bejelentette az adóhatósághoz, hogy az alperessel 2003. szeptember 22-én kötött albérleti szerződése megszűnt, mert az ingatlan tulajdonosa és annak főbérletese ("B" Bt.) a hozzájárulását az alperestől visszavonta, és az üzlethelyiség játéktérmi célú hasznosítását 2008. november 7-től kizárólag a "D" Kft.-nek biztosítja.

Az alperes a játékgépek üzemben kívül helyezése miatt 2008. december 4-én birtokvédelmi eljárást indított az illetékes jegyző előtt, aki 2009. január 22-i határozatában hatáskörének hiányát állapította meg. Ezt követően a jelen per alperese a Győri Városi Bíróságon terjesztett elő birtokvédelmi keresetet a jelen per felperese, mint I.r. alperes, és a "B" Bt., mint II.r. alperes ellen. A Győri Városi Bíróság a 2009. június 3-án kelt P.20.363/2009/8. számú - a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2009. október 1-én kelt 1.Pf.20.575/2009/7. számú ítéletével helybenhagyott - ítéletében kötelezte jelen per felperesét, hogy a 2003. szeptember 22-i bérleti szerződésben foglaltak szerint bocsássa jelen per alperesének birtokába az üzlethelyiség meghatározott részét, és biztosítsa a játékgépek üzemeltetésének feltételeit. Az ítélet alapján indult végrehajtási eljárás során végrehajtó helyezte áram alá az alperes tulajdonában álló automatákat, amiket végül az alperes a perbeli üzlethelyiségből elszállított.

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2009. június 19-én kibocsátott, 2009. szeptember 19-én jogerőre emelkedett Gpk.50.907/2009. számú fizetési meghagyásban kötelezte a jelen per felperesét, hogy fizessen meg a jelen per alperesének 22.846.021 forintot, s ennek 2008. november 15-től járó késedelmi kamatait. Ennek alapján végrehajtási eljárás van folyamatban a felperessel szemben. A felperes perújítási kérelmet terjesztett elő a fenti fizetési meghagyással szemben, amit a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2010. május 20-án kelt Gf.21.007/2009/12. számú - a Győri Ítéltábla a 2010. október 11-én kelt Gf.IV.20.375/2010/3.sorszám alatti végzésével helybenhagyott - végzésével, mint érdemi tárgyalásra alkalmatlant elutasított. A jogerős végzés ellen a felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő.

A jelen per alperese a Győri Városi Bíróságon 2010. április 14-én pert indított, a jelen per felperese és házastársa "C" ellen. Az elsőfokú bíróság a 2011. január 17-én kelt P.20.982/2010/19.számú ítéletével megállapította, hogy jelen per felperese és "C" között 2009. november 2-án létrejött üzletrész átruházási szerződés a jelen per alperesével szemben hatálytalan. E per alpereseinek fellebbezése folytán az eljárás a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság előtt van folyamatban.

A felperes keresetében a 2006. március és 2008. szeptember 30-a közötti időszakra összesen 8.358.600,- Ft és annak késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest, elmaradt üzemeltetési díj címén, az üzemeltetési megállapodás alapján. Arra

hivatkozott, hogy az alperes a felek közötti üzemeltetési szerződés 4. pontjában meghatározott üzemeltetési díjnak csak egy részét fizette meg neki a fenti időszakban. Előadása szerint 2006-ban 254.220 forinttal, 2007-ben 4.783.620 forinttal, míg 2008-ban 3.320.760 forinttal, összesen 8.358.600 forinttal kevesebbet fizetett meg neki az alperes, mint amennyi az üzemeltetési szerződés szerint ténylegesen járt volna. Előadta, hogy a felek közötti üzemeltetési szerződéstől eltérően alakult a tényleges üzemeltetés, nem havonta egyszer, hanem két alkalommal volt elszámolás, de közös elszámolásra nem került sor. A pénzkezelés a felperes férje részéről abban merült ki, hogy a nyereményeket kifizette. A pénzforgalmi jelentést, illetve számlát az alperes ügyvezetője saját kezűleg töltötte ki, a felperes a pénz átvételekor az átvett pénzzel egyező számlát adott, ami mindig az átvett összegről szólt, számla nélküli pénzátadás pedig nem történt. Álláspontja szerint a 2007. évre becsatolt 3 db, és a 2008. évre csatolt 2 db számla igazolja azt, hogy a játékadó levonása utáni tiszta játékbevétele 30 %-át nem kapta meg teljes egészében a peresített időszakban.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset teljes elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy az üzemeltetési szerződés 8. pontjának megfelelően az üzembe adó felperes kezelte az automaták bevételeit azzal, hogy elszámolnak egymással és havi zárást készítenek. A felek közötti szerződés 9. pontja szerint a bevételt az elszámolással egyidejűleg kellett a felperesnek az üzemeltető alperesnek átadni azzal, hogy a bevételért, és a bevétel kezeléséből eredő károkért az üzembe adó felperes a felelős. A szerződéses jogviszony alatt a fenti szerződéses rendelkezéseknek megfelelően a felpereshez folyt be a játékbevétele - aminek része volt a felperest megillető 30%-os üzemeltetési díj is - azzal ő volt köteles elszámolni az alperes felé. Ennek megfelelően a felpereshez befolyó játékbevétele a felperes kezelte, ebből az elszámolások alkalmával levonta az őt illető díjat, és ezt követően a felperes adta át az alperest megillető összeget is. Az elszámolás tehát így megtörtént a felek között, ezért valótlannul állítja a felperes, hogy az üzemeltetési díj csak részben került neki kifizetésre. A fentiek miatt a felperest terheli annak a bizonyítása, hogy az általa kezelt és hozzá befolyt játékbevételeiből az elszámolások alkalmával többet adott át az alperesnek, mint a szerződésben kikötött mérték. A felperes elmulasztotta minden esetben kiállítani a számlákat az őt megillető részesedésről (díjról), ezért az általa csatolt számlák nem tükrözik a tényleges készpénzmozgást, ennél ténylegesen nagyobb összeg került elszámolásra a felperes részére. Hivatkozott arra is, hogy a folyamatban volt P.20.363/2009. számú perben a felperes házastársa "C" tanúként azt a vallomást tette, hogy a felperes meghatalmazottja volt, és elszámolási vita a felperes és az alperes között nem volt, a felek a szerződés szerint elszámoltak.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította, kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 200.000,- Ft perköltséget, és az államnak felhívására 501.600,- Ft feljegyzett kereseti illetéket. Határozatának indokolása szerint a perbeli időszakban "C" az egyéni vállalkozó felperes alkalmazottjaként intézte a játékgépekkel kapcsolatos teendőket. Ennek körében nála voltak a játékgépek kulcsai, a nyereményeket a gépből ő fizette ki, a gépek dobozai tartalmazták az elért bevételt és a nyereményeket is. A pénzforgalmi jelentéseket az üzletben a gép dossziéjában őrizte, felügyelete alatt a gépeket ő tartotta.

"C" tanúvallomását az elsőfokú bíróság - tekintettel a házastársi vagyonszövetségbe tartozó, a család megélhetésének alapját képező üzlet közös üzemeltetése, továbbá házastársak ellen fedezetelvonás miatt folyamatban lévő per miatti nyilvánvaló

érdekeltségére - csak abban a körben fogadta el, amelyet a per egyéb adatai is alátámasztottak.

"C" tisztában volt azzal, hogy a gépadó levonása után fennmaradó összeg 30 %-a a felperest illeti meg. Vallomása szerint 2006-ig a bizalom teljes volt és csak akkor nézett utána, hogy „nekik mennyi jár”, 2006-ban már tudták, hogy kevesebbet kapnak, ez volt az előzménye annak, hogy 2006-ban már megpróbálták felmondani a szerződést, majd 2007-ben is.

Az elsőfokú bíróság ezzel szemben a birtokvédelmi per irataiból megállapította, hogy a felperes először 2006. szeptember 1-re, majd 2007. augusztus 16-ra az üzemeltetési és a bérleti szerződést felmondta, amit az alperes nem fogadott el. A felmondások ellenére az alperes játékgépei az üzletben maradtak, a bérleti díjak megfizetésre kerültek, a felperes férje a teremfelügyelő feladatokat ellátta. A felmondások elszámolási vitával, hátralékkal, követeléssel kapcsolatos nyilatkozatot nem tartalmaztak, az üzemeltetési díjak elszámolása, fizetése az alperes által el nem fogadott felmondások időszakában is folyamatos volt.

"C" vallomása szerint írásban soha nem reklamált az „előtte ismertté vált hiány ellenére”, csak szóban közölte a kifogását az alperes ügyvezetőjével, amit cáfolt az alperes ügyvezetőjének nyilatkozata, aki határozottan állította, hogy "C" az elszámolások miatt nem reklamált, a birtokvédelmi perben feltett kérdésekre egyértelműen válaszolva előadta, hogy az elszámolás rendben volt. Életszerűtlennek találta az elsőfokú bíróság a tanú vallomásának azon részét, hogy a család megélhetésének alapját képező üzemeltetési díj hiányának észlelése esetén csak szóban reklamál, és írásban nem intézkedik, és az egymásra tekintettel kötött bérleti és üzemeltetési szerződések teljesítése során - valós szerződésszegés esetén - igényérvényesítési jogával nem él. Nem életszerű, hogy "E" által megbízott személy állítólagos hiány megállapítása után a felperes és férje nem tesz hatékony intézkedéseket sem a szerződéses jogviszony alatt, sem a jogviszony megszűnését követő időszakban egészen a jelen perbeli igényérvényesítésig. A felperes az üzlethelyiség játéktérmi célú hasznosítását 2008. november 7-től kizárólag a perben nem szereplő "D" Kft-nek kívánta biztosítani, és e szándéka ellenére a birtokvédelmi eljárás teljes szakaszában elszámolási problémáról említést sem tett. Ezzel ellentétben férje "C" a birtokvédelmi perben olyan tartalmú tanúvallomást tett, hogy havi 3-400.000 Ft összegeket rendben megkapták az alperestől. Az elsőfokú bíróság a jelen perbeli bizonyítékok mérlegelése során ezért hangsúlyosan értékelte "C"-nak a fenti, a Győri Városi Bíróság előtt P.20.363/2009/7. szám alatti (2009.május 28-i) jegyzőkönyvben tett tanúvallomását. Ennek során a tanú elmondta, hogy szóbeli felhatalmazást kapott a felperestől, hogy az üzletet érintő ügyekben eljárjon, képviselje őt. 2006-ban és 2007-ben is volt felmondás, de 2008.szeptember végéig a gépek üzemeltek. *Havonta változó összegben, de 2008. szeptember 23-i tűzesetig a használati díjat az alperestől megkapták, havi 3-400.000 forint volt ez az összeg. Ez az összeg a szerződések szerint került elszámolásra. Konkrétan a havi díjakat az alperes ügyvezetője adta át, az alperessel csak annyi volt probléma, hogy a felmondás után nem hagyták el a területet, elszámolási probléma, fizetési késedelem soha sem volt.* E tárgyalási jegyzőkönyvben az alperes ügyvezetője észrevételében szintén úgy nyilatkozott, hogy elszámolási vita soha nem volt közöttük, "C" ezen észrevételre *ismételten megerősítette, hogy elszámolási vita nem volt köztük.* Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése során értékelte azt is, hogy "C" tanú a korábbi perben és jelen perben tett vallomásai közötti nyilvánvaló ellentmondást nem tudta feloldani, korábbi tanúvallomása megváltoztatásának elfogadható indokát, magyarázatát nem adta. Értékelte azt is, hogy a jelen per megindítására, és "C" jelen perbeli tanúkénti meghallgatására már akkor került sor, amikor az alperes kérelmére a

felperessel szemben jelentős követelés tekintetében fizetési meghagyás emelkedett jogerőre, amely alapján végrehajtási eljárás indult. Jelentőséget tulajdonított annak is, hogy 2010. április 14-én a Győri Városi Bíróság előtt indult perben a 2011.január 17-én kelt nem jogerős ítélet megállapította, hogy a jelen per felperese és férje között november 2-án létrejött üzletrész átruházási szerződést a jelen per alperesével szemben hatálytalan.

Az elsőfokú bíróság így a Pp.206.§-ában biztosított mérlegelési jogkörénél fogva az alperesi ügyvezető nyilatkozata, "C" tanúvallomása, és az eljárás egyéb - fentiek szerint ismertetett és mérlegelt - adatai alapján azt állapította meg, hogy a gépeket felügyelő, abból rendszeresen nyereményeket kifizető felperes férje a bevételeket figyelte, a gépállásokat ő maga, és az alperes ügyvezetője is felírta. A költségek levonása után számolták ki a feleket illető százalékos mértékeket, és az ennek megfelelő összeget adta át "C" az alperes ügyvezetőjének. Az alperes ügyvezetője és "C" tanú szembesítése eredményre nem vezetett, és az elsőfokú bíróság a bizonyítékok Pp.206.§-a szerinti mérlegelését követően az alperesi ügyvezető nyilatkozatát fogadta el a tényállás alapjaként. E szerint kéthetente az elszámolásokat "C"sal együtt végezték, aki a „kocsmáros könyvvel” jött, abba írta fel a gép kinyitása után a gépadatokat, a pontos bevételt, s ezután számoltak. Az elszámolás után vette át az alperes az őt illető 70%-ot + a játékadót.

A felek eltérően nyilatkoztak arról, hogy a 2007.tekintetében becsatolt 3 db és a 2008-ra becsatolt 2 db számla és a tényleges pénzmozgás fedte-e egymást, a felperes állítása szerint igen, az alperes állítása szerint azonban nem. A felperes a 2006 évre kibocsátott számlákat nem csatolta be. Ugyanakkor a becsatolt számlákból megállapította az elsőfokú bíróság, hogy havonta számlakibocsátás nem történt, továbbá nem szerepel a felperes szerint 2008 évre teljes körűen becsatolt számlák között azon 3-400.000 forintos összegeknek az elszámolása sem, melyet havonta a "C" korábbi perben tett tanúvallomása szerint az alperestől a felperes átvett. A fentiek miatt az elsőfokú bíróság nem fogadta el a becsatolt számlákkal kapcsolatos felperesi tényállítást. A becsatolt számlák teljességére, az abban foglalt átvett díjra való hivatkozás, a pénzforgalmi jelentések bevételeire történő összehasonlítás eredményeként a kereset számszaki alapjának kimutatása, a perben a felperest terhelte. A konkrét esetben a számlák kibocsátásának a kötelezettsége a felperest terhelte. A járandósága mértékéről a felperesnek teljes körű és pontos ismerete volt. A felperes amennyiben álláspontja szerint a havonta esedékes, költségek levonása utáni bevétel 30 %-át nem kapta volna meg, köteles lett volna az alperes felé számlát (számlákat) kiállítani, e magatartása felelt volna meg a hatályos pénzügyi előírásoknak. Nem alapíthat a felperes arra jogot, hogy az általa átvett összegekről nem állított ki számlát, hiszen "C" korábban tett tanúvallomása szerint havonta vett át pénz a felperes az alperestől. Az adójogszabályoknak meg nem felelő pénzügyi elszámolás a bizonyítási terhet a jelen perben nem fordította meg. A felperes pedig a perben a Pp. 164.§ (1) bekezdése alapján őt terhelő bizonyítási kötelezettsége ellenére nem bizonyította, hogy az általa kezelt és hozzá befolyt játékbevételekből a szerződéses mértéknél kevesebbet kapott volna, ezért a keresetet elutasította.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatásával az alperes keresete szerinti marasztalását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését kérte. Fellebbezésének indokolásában annyit adott elő, hogy „az elsőfokú ítélet, annak indokolása a jogszabályok és a rendelkezésre álló bizonyítékok téves értelmezésén alapul, illetve iratellenes, ezért az elsőfokú ítélet jogszabálysértő”.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak helyes indokai alapján.

A fellebbezés nem alapos.

A fellebbezés kapcsán az ítéltábla mindenekelőtt rámutat arra, hogy az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének törvényes indoka nem volt, az elsőfokú bíróság az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése nélkül hozta meg a határozatát, amelyet a Pp. 221. §-ában foglaltaknak megfelelően indokolt meg.

Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perben szükséges és elégséges mértékben a bizonyítási eljárást lefolytatta, az ott beszerzett bizonyítékokat a Pp.206.§-ának megfelelően, helyesen, okszerűen, összességükben értékelve helyes tényállást állapított meg, és abból levont jogi következtetéseivel, az elsőfokú bíróság érdemi döntésével, és annak indokolásában foglaltakkal is az ítéltábla teljes egészében egyetértett, azokat megismételni nem kívánja, azokra csupán hivatkozik. (Pp.254.§ (3) bekezdés)

A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az ítéltábla az alábbiak kiemelését tartja szükségesnek:

A felperes a fellebbezésében nem adta elő részletesen, hogy az elsőfokú ítélet megváltoztatását mely tények alapján, milyen okból kéri. A fellebbezés részletes indokainak az elmaradása csak azt eredményezi, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú eljárásban már előadottak figyelembevételével bírálja felül az elsőfokú határozatot. (BH. 1987. 169.) A fentiekre figyelemmel az ítéltábla a fellebbezés indokainak a felperesnek az elsőfokú eljárásban előterjesztett kereseti érvelése tartalmát tekintette. (BH. 1990/143.)

A perbeli üzemeltetési szerződés 8. és 9. pontja szerint a pénznyerő automaták bevétele a felperes kezelte azzal, hogy a felek az elszámolást havonta megejtik, és a felperes a bevételt az elszámolással egyidejűleg adja ki az alperesnek azzal, hogy a bevételért, és a bevétel kezeléséből eredő károkért felelős.

A felperes a keresetében azt állította, hogy az alperes peresített időszak tekintetében a felek közötti üzemeltetési szerződés 4. pontjában meghatározott üzemeltetési díjnak csak egy részét fizette meg neki. Nem vitatta, hogy havonta az üzemeltetési szerződés szerint történt elszámolás a meghatalmazottja és az alperes között, csak azt állította, hogy ennek során nem a szerződéses mértéket kapta meg. Ezzel valójában azt állította, hogy az általa kezelt és hozzá befolyt játékbevételeiből az elszámolások alkalmával többet adott át az alperesnek, mint a szerződésben kikötött alperest illető mérték, és kevesebb maradt nála.

Az ítéltábla rámutat arra, hogy helyesen fejtette ki az elsőfokú bíróság, hogy a perben a fenti tényállítást előterjesztő felperes volt köteles a Pp. 164.§ (1) bekezdése alapján bizonyítani azt, hogy az általa kezelt és hozzá befolyt játékbevételeiből a nem vitatottan megtörtént havi elszámolások alkalmával a szerződéses mértéknél a keresetében meghatározott összeggel kevesebbet kapott, mert az általa kártérítési felelősséggel kezelt játékbevételeiből az elszámolások alkalmával többet adott át az alperesnek, mint ami az alperest megillette.

E felperesi kereseti érveléssel, és tényállítással szemben az elsőfokú bíróság a teljeskörű bizonyítási eljárás lefolytatása után, a bizonyítékok széleskörű és okszerű értékelésével, logikai ellentmondás nélkül állapította meg azt, hogy a szerződéses jogviszony alatt a játékgépekkel kapcsolatos teendőket a felperes képviselőjében alkalmazottként foglalkoztatott férje intézte. A játékbevételek hozzá folyt be, akihez az alperes ügyvezetője kéthetente járt elszámolásra, ami az adott hónapot követő 1-3 munkanapon belül történt meg. Ekkor a felek a felperest megillető üzemeltetési díjat is elszámolták a hozzá befolyt játékbevételeiből, és ennek elszámolásával egyidejűleg adta ki a bevételt a felperes meghatalmazottja az alperesnek. Azaz az elszámolás megtörténte után vette át az alperes az őt illető 70%-ot.

Az elsőfokú bíróság e körben a tényállást a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak a részleteibe menően indokolt elfogadásával, azok egybevetése alapján a maguk összességében helyesen értékelve, a logika szabályainak megfelelő mérlegeléssel állapította meg. Ezt a mérlegelő tevékenységet a felperes a fellebbezésében kellő alap nélkül támadta. Az elsőfokú bíróság az ítélete indokolásában részletesen kitért arra, hogy a fentiek körében mely bizonyítékok alapján állapította meg a tényállást, és kimerítően számolt arról is, hogy mik voltak azok a körülmények, amelyeket a bizonyítékok mérlegelése körében irányadónak vett, és a felperesnek a lényegében a házastársának az utóbb tett - a korábbival fel nem oldott ellentmondásban álló - tanúvallomására alapított tényelőadását az elszámolás nem szerződéses véghezvitelét illetően miért nem találta bizonyítottnak. A bizonyítékok okszerű mérlegelése ebben a körben a másodfokú bíróságot is köti. (BH 2006. 403.)

Egyetértett ezért az ítélőtábla azzal, hogy a felperes a perben a Pp. 164.§ (1) bekezdése alapján őt terhelő bizonyítási kötelezettsége ellenére sem bizonyította, hogy az általa kezelt és hozzá befolyt játékbevételeiből nem vitatottan megtörtént havi elszámolások alkalmával a szerződéses mértéknél a keresetében meghatározott összeggel kevesebbet kapott.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú eljárásban is pereszes felperes a Pp. 239.§-a folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján viselni köteles a másodfokú eljárásban felmerült saját, valamint az alperes perköltségét. Az alperes jogi képviselőjének munkadíját az ítélőtábla a Pp. 79.§ (1) bekezdése, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (2), (3), (5) és (6) bekezdései alapján - a per egyéb adataira figyelemmel - a kifejtett ügyvédi munka mérlegelésével és a pertárgyérték alapulvételével bruttó 100.000.- forintban állapította meg. Köteles továbbá a felperes a Pp. 239.§-a folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése, az Itv. 59.§ (1) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján az államnak felhívásra megfizetni az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illetéket.

ő, 2012.évi szeptember hó 20. napján

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Bajnok István sk.
előadó bíró

Dr. Vass Mária sk.
bíró